

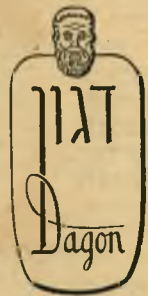

מלון דגון אשקלון

טלפון 48-8

מודיע שכל המקומות הזמנו
לראש השנה ולחג הסוכות

אך ישמח לקבל את הזמנותיכם
ל ת ק ו פ ת 9.9.56 - 19.9.56

בקבוקי בירה קרה. אפשר לצרוח במצב סביאה נצחי, נפוח וחמוד. מלא, מלא בירה קרה. לא אדע עוד הצמא, לא אדע עוד הצמא, לא אדע עוד עוד הצמא.

זה פח. חתיכת פח באמצע מדבר. איך מגיעה חתיכת פח לאמצע מדבר? אליה הנביא מסמין את אוצר המתכת לרגלי הנווד הצמא כדי להכעיס. היתה לי חתיכת פח השארתי על המרפסת. איפה. הוא ערך סנטימנטאל. מודעות בכל העיתונים היומיים ובקול ישראל פרס למוצא הישר בתל-אביב. ראו אותו לעופף באויר, עוקבים עד רמלה. עבר הירדן, אבוד. בעל הפח עצוב, חולה. פח מתעופף לגג הרחוק ומחכה בחול. המוצא הישר מוצא. ישר מחזיר לבעל. הבעל מבריא, מעניין פרס ארגו שלם מלא בירה קרה.

הוהרי, נראה כמו חלק מקופסה טמונה בחול. יכול להיות כל דבר. גשק חדיש סודי, סתם מלכודת, שד יודע מה. אולי קופסת מיץ עונג אבל הזור, מרוב צמאון אינך רוצה לחזור בלי ידיים. ואף אין חוטים מסביב. תסיר את האדמה מהצדדים לאט לאט, אל תזעזע את הפח. והירות, אידיוט! הוא זו קפוז אחורה תפוס מחסה תקוה שלא יתפוצץ אידיאטיאדיאטיאדיט מכוואי בעל ידיים כמו פרה שיכורה. אין התפוצצות. גש לאט לאט, אולי בתחון תקתוק של פצצת-זמן. לא. תמשיך להסיר את האדמה בעדינות. זהו. דומה מאד לקופסת מיץ או בשר או מלפפונים חמוצים או מיץ או כל אוכל צבאי אחר או מיי. לפחות תוצרת הארץ. נחמה שלא מצרית. רמינג ביחיד לשימורים, רחובות מיץ תפוזים אבל יכולה להיות מלכודת.

מיץ. דבר נפלא. לקחת לחברה, יושבים על יד הגיפ שם חמישה קילומטרים אחורה, איך ישמחו! קופסת מיץ קטנה, כך, די קטנה. מה הם עושים שם עכשו? שד יודע מה. החתול לא בבית, העכברים ישחקו. עכשו יושבים בצל או שוכבים בצל וצוחקים מההורג קילומטרים שנעליים כמו נעלי אמודאי וגרביים מסריחים ומזועזעים כמו גבינה צהובה. אביא להם מתנה טובה, קופסת מלכודת. תפתח אותה ומובטח עיורון לגצה. חתום: גמאל עבד אינאצר.

זרוק אבן מרוחק. לא קלעת. עוד אחת. לא קלעת. אתה מעוצבן, חרמת אבנים סביב לקופסה והיא באמצע ולא קלעת. לא ישארו לך אבנים. לך לערמה, תאסוף את האבנים מחוש וזרוק אותם עוד פעם. עוד עשרה גרוש בלונה פארק. כוס מיץ ורבע, זרוק, קלעת. אפילו כופפת קצת את הפח. כלום אתה יכול לגשת אם אתה עדיין חי נראה כאילו שאין חומר נפץ בפנים. טוב, אקח את הקופסה לחברה המוציאים את לשונותיהם החוצה מרוב צמא. שמעתי שאנשים צמאים מאד מלקקים סלעים. שני פרצופים, ישבן באויר, מלקקים בכל המרץ. התחרות סוציאליסטית. אולי הנפץ מופעל רק כשפותחים את הקופסה? שמעו חברה, הבאתי לכם מתנה. אפשר להפסיק ללקק את ההרים. בואו נשב, נפתח את הקופסה ונעוף כולנו לידי עכשו אבן חמוד שבשמיים, מחלק מיץ באופן חופשי.

לכל הרוחות, עכשו אני אקריב את עצמי למען הטפילים האלה. קח אבן חדה כמו איזמל. בדיוק. עכשיו אבן כבודה. שמע ישראל, הנה אני בא. אחד שתיים שלוש הרף! טיפת גוול על קצה הקופסה, חיסון נגד פה וטלפיים לעדרים נגועים באילת. רעב חריף לבני אדם, מוות תור שניות. מודעות בעתון: נאבד בנגב הרחוק קופסת מיץ מכילה חומר חיסון, המוצא הישר יקבל תמורה קופסת מיץ. בוא אחזור ונרעיל את עצמינו, טעות מצרעת טעות שלישית ואחרונה, טעם את זה. מיץ אשכוליות, קצת חם אבל נפלא. תוריד את הקופסה, תוריד, מאוחר מדי. הקופסה ריקה לחלוטין אבל המיץ היה נפלא. אידיו. וההברה יושבים בצל הגיפ לשון מיובשת מדי לדבר וחושבים על בירה קרה ועל מיץ אשכוליות. חם, אולי הוא בא אחרי לפגוש אותי או להגיד לי שמצאו אותם וראה אותי לסבוא מיץ כמו בבית מרוחץ? לא. אין איש.

זרוק את הקופסה המתועבת לכל הרוחות. מישהו הביא את הקופסה. אהא, עכשו אתה יכול לחשוב בצורה ראציונאלית. השתייה שבר למחשבה. קודם היית מטושטש כמו עמוד סלפון בסופת חול, אבל עכשיו יש רציפות הגיונית בראש. קדימה, רמי ועוד תציל את דגל הפירמה. תעלה את המדרון והו תראה יותר רחוק. פה, פה, מסלול של רכב שעבר לפני זמן מה. מסלול די קבוע. אי אפשר להבחין בסימני צמיגים בודדים. אולי נוסעות הנה יום יום לאיזה מחנה צבאי? משאיות אספקה, נפלה קופסה אחת והו. ניצלנו על ידי קופסת מיץ.

וא הדרך חזרה אל חבריו בהרגשת גיל כי הכריח את עצמו לשכוח את שתיית המיץ. כמובן, לא שכת. אבל את חשיבות המעשה בלם בהצלחה מספקת. בכל זאת היה זה האמצעי שבוערתו גילה את השביל בצד הגבעה. אחרת משוכנע היה שלא היה מוצא אותו. בלי ספק, היה נסתר בגלל הרכס הקטן שהוא שעליו בלטה הקופסה, ואחרי זה שוב פנתה הדרך הצידה. יכול היה ללכת עוד עשרים קילומטר. ונוסף על כך היה בתכנית לפנות בכיוון השני.

הגיפ אל הגיפ עם הבשורה המקוה ומצא אותם ישנים בצל הגיפ די קרובים זה לזו אבל לא יותר מדי. העיר אותם בהתלהבות מעושה וענו לו בתשובות מפוקפקות ובחריקת גרון. אולי הדרך של מכוניות מצריות? הוא ענה בביטחון אמיתי שלא יתכן, הרי משוכנע שהם בישראל. הם לא השתתפו בכיחוננו, אבל הרבה ברירות לא היו. שפכו עוד גיריקן בנויין יקר לתוך המיכל ונסעו שוב בשקט, בגלל גרונותיהם המחוספסים ודאגתם לאמיתות ביטחוננו המפורז לדעתם. והוא לא רצה לדבר אל עצמו או אל הגיפ.

"הבט, עצור רגע. עצור רמי!" עמירה צעקה לפתע.
"מה יש?" רמי המשיך לנסוע.
"עצור, עצור. ראיתי משהו, עצור!"
רמי נאלץ לעצור וחש שראתה, כן גם הוא ראה.
"מה יש, קופסה ריקה. לשם מה את מקימה רעש כזה על גרון יבש בשביל קופסה ריקה?"

מאמץ עליון כדי למנוע את התגלית, אך ללא הואיל. עקבותיו היו ברורות עד למרחק עשרים מטר ממנו.
"איך חופס אידיוט? נראה את הכתובת על הקופסה ולפחות נדע באיזו ארץ אנחנו נמצאים." לא הרבה לדבר מסביבות ברורות. מאוחר. מאוחר. היא כבר הגיעה אל הקופסה. יכולת לבלף לה שאין כתובת על קופסה שם של יצרן אבל ספק אם זה היה מספק אותה.
"בית חרושת לשימורים רחובות", צהלה.
רמי היה חוזר כמו שלגי דאשקד.

הביטה בו.
יואב הביט בו.
היתה טיפה בפנים.
טלטה אותה על היד וטעמה.
הביטה בו שוב.
"מיץ אשכוליות", בקול נמוך.
רמי: "מענין, פה אנו קרובים לדרך שסיפרתי לכם עליה; אולי מישהו זרק את הקופסה ממכונית עוברת." אבל טיפת המיץ טרם התיבשה.
הביטה בו.
יואב הביט בו.
היא נטלה את ידו של יואב ונדחסו ביחד למושב האחורי של הרכב על הגיריקנים ועל האוכל ועל הכדים הריקים. נוח מאד.
עלו על הדרך.
לא היו עקבות טריות.

הודות לחישוביו של יואב יספיק הדלק הביתה. פנו לכיוון הצפוני יותר ונסעו בשקט ארסי והמשיכו לנסוע בשקט ארסי עד שהגיעו למחנה צבאי בשקט ארסי והתברר בשקט ארסי שנסעו בכיוון הלא נכון בשקט ארסי ויצאו בשקט ארסי ויואב ועמירה הלכו לשנות בשקט ארסי בשקט ולא כל כך ארסי ורמי קנה יותר דלק בשקט ארסי וחזרו לגיפ בשקט ארסי והחלו נוסעים חזרה בשקט ארסי; עכשיו כבר יואב ועמירה חבוקים זה לזו בשקט, ומשעברו את הקופסה הריקה שוב החלו צוחקים בשקט. עמירה ויואב; אבל רמי לא צחק לא דיבר אלא נסע ונסע בשקט ארסי.
בכל זאת הוא היה הנהג.